

DECIZIE

29 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Valeriu Doagă

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Maria Ghervas,
Ion Druță, Iurie Bejenaru

examinând recursul declarat de către Galina Afanas,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Galinei Afanas împotriva Societății cu răspundere limitată „Nourco” (în proces de insolvență), intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Cadastru” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului material și moral,

și cererea reconvențională a administratorului insolvenței Societății cu răspundere limitată „Nourco”, Dumitru Chicu împotriva Galinei Afanas cu privire la revendicarea bunului imobil din posesiune nelegitimă străină,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 29 august 2017,

c o n s t a t ă:

La data de 28 decembrie 2011, Galina Afanas a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Nourco”, în proces de insolvență, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral.

Ulterior, la 21 noiembrie 2012, 15 octombrie 2013, 16 aprilie 2014 și 30 aprilie 2014 reclamanta a depus cereri de completare a pretențiilor, solicitând recunoașterea dreptului de proprietate a reclamantei asupra apartamentului nr. XXX din casa XXX din str. XXXXXX, mun. Chișinău, cu nr. cadastral XXXXXX; încuviințarea Întreprinderii de Stat „Cadastru” să introducă în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului respectiv; obligarea pârâtului de a preda apartamentul reclamantei cu executarea imediată pentru a stopa prejudiciile cauzate reclamantei; încasarea de la pârât a diferenței de 126 496,63 lei dintre suma investită de reclamantă și suma real cheltuită de pârât în construcția imobilului nominalizat pentru efectuarea lucrărilor de finisare a apartamentului conform condițiilor contractului; încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 80 823,88 lei; încasarea despăgubirii din neexecutare în sumă de 147 102,67 lei; încasarea supraplății din diferența de metraj în sumă de 2 063,22 euro la cursul oficial al BNM la ziua achitării; încasarea de despăgubirii din tergiversare abuzivă la discreția instanței; încasarea prejudiciului moral determinat de instanță.

În motivarea acțiunii respective, reclamanta a invocat că, la 31 ianuarie 2008, a încheiat cu pârâtul contractul nr. XXX privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX din str. XXXXXX, mun. Chișinău. Potrivit contractului respectiv, reclamanta s-a obligat să participe cu cota-parte la construcția casei de locuit susmenționate pentru procurarea din această casă în proprietate privată a apartamentului nr. XXX cu suprafața totală de 45,77 m.p. conform planului general al proiectului „Casa de locuit din str. XXXXXX”. Conform pct.1.3 al contractului costul apartamentului constituie 29 750 euro, iar conform pct.1.4 costul metrului pătrat constituie 650 euro și rămâne constant pe tot termenul acțiunii contractului. Conform p.1.5 al Contractului au fost stabilite ratele de plată, după cum urmează: suma de 8 925 euro în termen de trei zile de la data semnării contractului, II rată - suma de 8 925 euro până la 01.09.2008, III rată - suma de 8 925 euro până la 01.04.2009, IV rată - suma de 2 975 euro în momentul semnării actului de primire-predare. Conform pct.2.1 al contractului a fost stabilită obligația întreprinderii de a da în exploatare obiectivul în semestrul II al anului 2009.

Susține reclamanta că, dânsa a virat prin transfer bancar în contul pârâtului suma de 29 750 euro, echivalentul a 451 235,20 lei, integral pe parcursul anului 2008 conform ratelor stabilite de pct.1.5 al contractului, după cum urmează: prin ordinul de plată nr.4801 din 01.02.2008 a achitat suma de 8 925 euro, prin ordinul de plată nr. 1 din 30.04.2008 - suma de 8925 euro și prin ordinul de plată nr. 1 din - suma de 11 900 euro, aceste plăți fiind confirmate de contabilitatea pârâtului. Astfel reclamanta și-a onorat obligația contractuală asumată pe deplin, cu bună credință și în termen, achitând integral sine costul apartamentului, însă întreprinderea nu și-a onorat obligația de dare în exploatare a imobilului în semestrul II al anului 2009. La data de 28.04.2010 reclamanta a expediat reclamații de nerespectare a obligațiilor contractuale către pârât, care au fost recepționate de acesta la data de 29.04.2010 și 30.04.2010, însă pârâtul nu a binevoit să răspundă la reclamații. Astfel, prin nerespectarea obligațiilor contractuale de dare în exploatare a casei de locuit, în semestrul doi al anului 2009, pârâtul împiedică exercitarea dreptului de proprietate a reclamantei asupra imobilului contractat și prejudiciază considerabil reclamanta, care în 2008 și-a vândut apartamentul - domiciliu de bază pentru a achita contractul în termen și a rămas împreună cu familia sa fără un loc de trai, și de cinci ani așteaptă ca pârâtul să-și onoreze obligația contractuală.

Menționează reclamanta că, la data de 26.10.2010, prin hotărârea Curții de Apel Economice a fost intentat procesul de insolvență în privința pârâtului SRL „Nourco”. La momentul intentării procesului de insolvență bunul imobil deja era proprietate a sa și nu putea fi inclus în masa debitoare a pârâtului pentru a satisface creanțele unor alți creditori, or, dânsa nu deține calitatea de debitor față de creditorii pârâtului. Faptul că apartamentul reclamantei nu face parte din masa debitoare se atestă și din textul a trei decizii irevocabile a Curții de Apel Chișinău din 31.05.2012, din 22.01.2012 și din 03.03.2014, potrivit cărora litigiul dat, în care reclamanta solicită un drept real-dreptul de proprietate asupra apartamentului contractat, nu ține de competența instanței de insolvență, nu poate fi aplicat art. 5 din Legea insolvenței, deoarece litigiul dat nu se încadrează în nici una din categoriile de cauze enumerate la punctele 2.2-2.4 din Hotărârea Plenumului Curții Supreme de Justiție cu privire la aplicarea în practica judiciară a Legii insolvenței nr. 2 din 24.03.2014.

A mai menționat reclamanta că, la 16.11.2010 a solicitat validarea creanței cu

preluarea contractului, în sumă de 29 750 euro, echivalentul sumei de 451 235,20 lei, rezultată din contractul de investiție nr. XXX din 31.01.2008 cu preluarea contractului de investiție și de 10 462 euro dobânda de întârziere. La 08.04.2011, reclamantei i s-a validat suma de 451 235,20 lei cu preluarea contractului nr. XXX din 31.01.2008 printr-o hotărâre irevocabilă a Curții de Apel Economice, ne fiind contestată. Pârâtul a contestat doar dobânda de întârziere, neavând pretenții la validarea sumei cu preluarea contractului de investiție achitat integral și în termen de către reclamantă cu doi ani înainte de inițierea procedurii de insolvență. Astfel prin hotărârea Curții de Apel Economice din 08.04.2011 reclamanta a fost recunoscută creditor chirografar în procesul de insolvență cu suma de 29 750 euro și cu preluarea contractului. Ulterior, la data de 10.11.2011, după ce a împărțit masa debitoare după bunul plac, pârâtul a propus un plan și afirmă că nu mai recunoaște contractul pe care dânsul l-ar fi rezolvit unilateral, contrar legii și contractului, care în pct.5.2. stipulează că rezilierea unilaterală a contractului nu se admite și contractul acționează pînă la îndeplinirea de către părți a tuturor angajamentelor asumate în cadrul lui. Invocă, că până la moment nu există nici o hotărâre a instanței de insolvență, publicată în Monitorul Oficial, despre confirmarea sau refuzul confirmării planului, iar Procuratura mun. Chișinău la 05.06.2012 a pornit cauza penală nr. XXXXXX pe faptul falsului și abuzului votării planului în cadrul adunării creditorilor din 10.11.2011, cauza penală fiind în curs de examinare.

Sușține reclamanta că, la data de 28.12.2011, după ce a înțeles că a fost înșelată de factorii de decizie ai SRL „Nourco”, reclamanta a depus acțiunea în cauză. Deși pârâtul știa că reclamanta a solicitat recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului contractat în starea în care este, dânsul afirmă precum că ar fi îmbunătățit bunul imobil fără a prezenta careva probe în acest sens, în realitate dânsul n-a construit nici ceea ce era stipulat în contract, or, conform proiectului inițial, reclamanta a contractat un apartament cu două balcoane, iar conform proiectului final, balcoanele au fost zidite, iar geamurile și ușile între odăi și balcoane lipsesc, au fost zidiți doi pereți interiori după bunul plac al pârâtului. Astfel, reclamanta va fi nevoită să investească suplimentar în acest imobil pentru a demola cei doi pereți și pentru a demola fațada clădirii pentru a avea măcar un balcon unde să-și usuce rufe și pentru a procura și instala geamuri și uși între odăi și balcoane.

A mai invocat reclamanta că, suma contractuală achitată și validată a reclamantei este de 451 235,20 lei (echivalentul a 29 750 euro) pentru 45,77 m.p. la prețul de 650 euro pentru un metru pătrat, însă conform planului pârâtului, dânsul cere 765 euro pentru un metru pătrat, stabilind 16,5 lei pentru un euro, deci pârâtul cere suplimentar 12 622,50 lei pentru un metru pătrat. Conform pct. 1.1. al contractului, suprafața totală a apartamentului reclamantei urma să fie de 45,77 m.p., deci în opinia pârâtului reclamanta trebuie să plătească 577 731,83 lei. Reclamanta a achitat suma de 451 235,20 iar, diferența de 126 496,63 lei (577 731,83 lei - 451 235,20 lei), pârâtul invocă că suma de 126 496,63 lei nu se ajunge pentru a finaliza apartamentul reclamantei.

Consideră reclamanta că pârâtul urmează să-i restituie suma de 126 496,63 lei, deoarece pârâtul a primit de la reclamantă în 2008 toți banii, în sumă de 29 750 euro pentru construcția apartamentului, dar a cheltuit pentru construcția apartamentului numai o parte din suma primită, iar restul sumei a folosit-o în interes propriu în detrimentul reclamantei. Mai mult, deoarece banii primiți de la reclamantă n-au fost investiți în finalizarea lucrărilor de construcție, pârâtul urmează să achite dobândă de întârziere la

suma de 126 496,63 lei, care constituie 80 823,88 lei.

La fel invocă reclamanta că, potrivit certificatului Biroului Național de Statistică al RM din 16.04.2014, pentru perioada iulie 2009, când pârâtul urma să dea în exploatare blocul locativ, până în martie 2014, când pârâtul a tergiversat procesul solicitând neîntemeiat rejudecarea cauzei, rata inflației a constituit 32,6 %, astfel despăgubirea din neexecutare constituie 147 102,67 lei.

Prin procesele-verbale de constatare din 01.08.2013 și 09.08.2013, s-a stabilit că, la 01.08.2013, pârâtul a refuzat să predea apartamentul reclamantei, deși nici legea, nici contractul nu prevede dreptul la retenție a pârâtului în acest caz. Conform p.2.5 al contractului după darea în exploatare a obiectivului întreprinderea va întocmi actul de primire predare a apartamentului lipsit de orice viciu juridic în proprietatea investitorului.

Mai mult, pârâtul a încercat să estoarcă 70 000 lei de la reclamantă pentru a-i preda cheile de la apartament, pe acest fapt de către CNA la 10.10.2013 a fost pornită cauza penală nr. XXXXXX, care este în curs de examinare.

Menționează reclamanta că, pârâtul a prezentat în instanță, informația din care rezultă că apartamentul contractat are o suprafață de 44,4 m.p, iar deoarece reclamanta a achitat pentru 45,77 m.p., rezultă că a efectuat supraplată pentru 1,37 m.p., astfel pârâtul trebuie să restituie reclamantei diferența de metraj care constituie suma de 2 063,22 euro la cursul oficial al BNM la data achitării.

Mai mult, pe perioada procesului, pârâtul se folosește abuziv de drepturile sale procedurale, înaintând repetat și cu rea-credință mai multe cereri vădit neîntemeiate cu scopul amânării examinării cauzei și tergiversării procesului, iar în acest timp vinde apartamentul construit din banii reclamantei fără acordul ultimei, iar pentru a pune capăt oricărui abuz din partea pârâtului, reclamanta a solicitat obligarea pârâtului la plata despăgubirilor în folosul reclamantei pentru minim 363 zile de tergiversare intenționată, iar această sumă să fie stabilită de către instanță. Mai mult, din vina pârâtului, reclamantei i s-a înrăutățit calitatea vieții și sănătății, i-a fost afectată familia și situația socială.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 martie 2013, acțiunea înaintată de Galina Afanas a fost admisă parțial și a fost recunoscut dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului nr. XXX din str. XXXXXX, casa nr. XXX, mun. Chișinău; a fost încuviințat ÎS „Cadastru” să introducă în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului nr. XXX din str. XXXXXX, casa nr. XXX, mun. Chișinău; a fost încasat din contul SRL „Nourco” în folosul Galinei Afanas suma de 191798 lei, ce include suma de 12496,63 bani cu statut de diferența de preț al apartamentului nefinisat și suma de 65302, 96 lei cu statut de dobânda de întârziere; a fost încasat din contul Societății cu răspundere limitată „Nourco” în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 15496 lei, ce constituie 3% din suma revendicărilor admise, și conform prevederilor art. 86 alin. (2) CPC vor fi achitate în termen de 6 luni de la data adoptării hotărârii; a fost încasat din contul Galinei Afanas în bugetul statului taxa de stat în mărime de 1100 lei ce constituie 3% din suma revendicărilor respinse și 100 lei pentru pretențiile nepatrimoniale, în total 2200 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 26 iunie 2013, a fost admis apelul declarat de către de SRL „Nourco”, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 14 martie 2013 cu restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014, cererea de

chemare în judecată înaintată de Afanas Galina împotriva SRL „Nourco” în proces de insolvență, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” a fost respinsă ca neîntemeiată în partea cerințelor privind recunoașterea dreptului de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului nr. XXX din casa nr. XXX din str. XXXXXX, mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXXX; încuviințarea ÎS „Cadastru” să introducă în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului respectiv; obligarea pârâtului de a preda apartamentul reclamantei cu executarea imediată; încasarea din contul SRL „Nourco” a dobânzii de întârziere în sumă de 80 823,88 lei, a despăgubirilor din neexecutare în sumă de 147 102,67 lei, a despăgubirii din tergiversare abuzivă și a prejudiciului moral. Totodată, a fost dispusă încetarea procesului la cererea de chemare în judecată înaintată de Afanas Galina împotriva SRL „Nourco” în proces de insolvență, intervenient accesoriu ÎS „Cadastru”, în partea pretențiilor privind încasarea din contul SRL „Nourco” în folosul Galinei Afanas a diferenței de 126 496,63 lei dintre suma investită de reclamantă și suma real cheltuită de pârât în construcția imobilului nominalizat; încasarea supraplății din diferența de metraj în sumă de 2 063,22 euro la cursul oficial al BNM la ziua achitării.

Împotriva hotărârii instanței de fond, la data de 30 septembrie 2014, Galina Afanas a depus apel, solicitând casarea hotărârilor contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii în sensul invocat.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 s-a respins apelul declarat de către Galina Afanas și s-a menținut fără modificări hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, Galina Afanas a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea integrală a deciziei Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 și a hotărârii Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014 cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea înaintată de către Afanas Galina să fie admisă integral.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 octombrie 2015, a fost admis recursul declarat de Afanas Galina, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 24 martie 2015 și cauza a fost remisă la rejudecare în instanța de insolvență - Curtea de Apel Chișinău.

La data de 03 decembrie 2015, pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Afanas Galina împotriva SRL „Nourco” (în proces de insolvență), intervenient accesoriu ÎS „Cadastru”, privind recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral, prin intermediul PIGD a fost repartizată în mod automat judecătorului Curții de Apel Chișinău, Maria Moraru.

Ca urmare, la data de 03 decembrie 2015, judecătorul Curții de Apel Chișinău Maria Moraru, a înaintat cerere de abținere de la judecarea pricinii.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 10 decembrie 2015, a fost admisă cerere de abținere de la judecarea pricinii la cererea de chemare în judecată a lui Afanas Galina împotriva SRL „Nourco” (în proces de insolvență), intervenient accesoriu ÎS „Cadastru”, privind recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral. Cauza civilă fiind transmisă pentru a fi repartizată altui judecător.

La data de 19 ianuarie 2016, pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Galinei

Afanas împotriva SRL „Nourco” (în proces de insolabilitate), intervenient accesoriu ÎS „Cadastru”, privind recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral, prin intermediul PIGD a fost repartizată în mod automat judecătorului Curții de Apel Chișinău, Sergiu Arnăuț.

Prin decizia suplimentară a Curții Supreme de Justiție din 27 ianuarie 2016, a fost casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 29 septembrie 2014, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată a lui Afanas Galina împotriva Societății cu răspundere limitată „Nourco” în proces de insolabilitate, intervenient accesoriu Întreprinderea de Stat „Cadastru” privind recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, a dobânzii de întârziere, recuperarea prejudiciului material și moral.

La data de 22 martie 2016, administratorul insolabilității „Nourco” SRL, Dumitru Chicu a depus în instanța de insolabilitate cerere reconvențională împotriva Galinei Afanas privind revendicarea bunului imobil din posesiunea nelegitimă și dispunerea evacuării silită din apartamentul nr. XXX din casa de locuit de pe str. XXXXXX, mun. Chișinău, proprietatea „Nourco” SRL, persoanei fizice Afanas Galina și a tuturor alte persoane fizice, care ocupă acest apartament precum și bunurile acestora.

În motivarea acțiunii reconvenționale, administratorul insolabilității SRL „Nourco”, Dumitru Chicu a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Economice din 26 octombrie 2011 a fost intentat procesul de insolabilitate față de SRL „Nourco”, conducerea întreprinderii a fost înlăturată de la administrare, fiind desemnat în funcție administrator al insolabilității SRL „Nourco”.

Menționează că, în masa debitoare a SRL „Nourco” (în proces de insolabilitate) se află apartamentul nr. XXX din casa de locuit de pe str. XXXXXX, mun. Chișinău, construită de către SRL „Nourco”.

Suține că, imobilul menționat constituie masa debitoare a SRL „Nourco” (în proces de insolabilitate) și în conformitate cu cerințele Legii insolabilității urmează a fi administrat de către administratorul insolabilității în ordinea stabilită de lege.

Mai indică că, apartamentul nominalizat este ocupat ilegal de către Afanas Galina și rudele acesteia, fiind imposibilă realizarea de către SRL „Nourco” a dreptului de proprietate asupra apartamentului. Astfel, prin ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din 26 mai 2014 apartamentul nr. XXX din blocul locativ nr. XXXXXX a fost transmis la păstrare cet. Afanas Galina.

În plus indică că, ulterior, prin încheierea irevocabilă nr. 10-258/2014 din 29 iulie 2014 Judecătoria Centru, mun. Chișinău a anulat ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din 26 mai 2014 ca fiind ilegală.

Mai mult, indică pârâțul-reclamant că, Galina Afanas nu a eliberat și nu a restituit apartamentul către SRL „Nourco”.

Mai invocă că, în cadrul ședinței de judecată din 10 martie 2016 pe cauza intentată la acțiunea Galinei Afanas împotriva SRL „Nourco” privind confirmarea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. XXX, Galina Afanas a confirmat că ocupă abuziv apartamentul nr. XXX de pe str. XXXXXX, mun. Chișinău.

Suplimentar, susține că nici Afanas Galina, nici o altă persoană terță nu are nici un temei legal de a ocupa spațiul menționat din masa debitoare a SRL „Nourco”. Contractul de investiție încheiat între SRL „Nourco” și Afanas Galina nu constituie temei legal

pentru ocuparea acestor spații de către Afanas Galina și rudele acesteia, fiind rezolvit odată cu validarea creanțelor creditorului în cadrul procesului de insolvență a SRL „Nourco”, fapt constatat prin hotărârea instanței de insolvență de validarea creanțelor creditorului Afanas Galina, rezultate din neexecutarea a contractului de investiție, și încheierea Curții de Apel nr. 2e- 317/2012 din 26 noiembrie 2012 de explicare a hotărârii de validare a creanțelor. Astfel, Galina Afanas are dreptul doar la suma creanței sale validate, care urmează a fi achitată creditorului în ordinea stabilită de lege și hotărârile organelor creditorilor SRL „Nourco”, ne având nici un drept asupra imobilului nominalizat.

Consideră că Afanas Galina și/sau alte persoane ocupă abuziv spațiile menționate având loc încălcarea gravă a drepturilor SRL „Nourco” în proces de insolvență. Iar, în astfel de circumstanțe, SRL „Nourco” în proces de insolvență, precum și administratorul insolvenței acesteia, sunt lipsiți prin acțiunile ilegale ale terților de posibilitatea de a exercita drepturile și obligațiunile asupra imobilului menționat din masa debitoare.

Prin urmare, solicită administratorul insolvenței SRL „Nourco”, Dumitru Chicu revindicarea bunului imobil din posesiunea nelegitimă și dispunerea evacuării silită din apartamentul nr. XXX din casa de locuit de pe str. XXXXXX, mun. Chișinău, proprietatea SRL „Nourco”, persoanei fizice Galina Afanas și a altor persoane fizice, care ocupă acest apartament precum și bunurile acestora.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 august 2017 a fost încetat procesul la cererea Galinei Afanas împotriva SRL „Nourco” (în proces de insolvență), intervenient accesoriu ÎS „Cadastru”, în partea pretențiilor, privind încasarea diferenței dintre suma investită de reclamanta și suma real cheltuită de pârât, în construcția imobilului nominalizat; încasarea din contul SRL „Nourco” (în proces de insolvență) în contul lui Afanas Galina a supraplății din diferența de metraj în sumă de 2063,22 euro la cursul oficial al BNM la ziua achitării.

A fost respinsă ca fiind neîntemeiată acțiunea Galinei Afanas împotriva SRL „Nourco” (în proces de insolvență), intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” privind recunoașterea dreptului de proprietate a lui Afanas Galina, asupra apartamentului XXX din casa XXX de pe str. XXXXXX din mun. Chișinău în starea în care este, nr. cadastral XXXXXX, încuviințarea OCT Chișinău de a introduce modificări în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate a lui Afanas Galina asupra apartamentului XXX din casa XXX de pe str. XXXXXX din mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXXX, încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei a dobânzii de întârziere în sumă de 5230,32 euro, încasarea de la pârât în beneficiul reclamantei a despăgubirii din neexecutare în sumă de 229723,85 lei și încasarea de la pârât în beneficiul Galinei Afanas a prejudiciului moral cauzat.

A fost admisă acțiunea reconvențională înaintată de administratorul insolvenței SRL „Nourco” - Dumitru Chicu împotriva Galinei Afanas, privind revindicarea bunului imobil din posesiunea nelegitimă.

A fost evacuată din apartamentul nr. XXX din casa de locuit de pe str. XXXXXX, mun. Chișinău, proprietatea SRL „Nourco”, persoana fizică Afanas Galina și a tuturor altor persoanei fizice, care ocupă acest apartament precum și bunurile acestora.

A fost încasat din contul Galinei Afanas în folosul statului taxa de stat în sumă de 150,00 lei (una sute cincizeci lei).

La 01 septembrie 2017, Galina Afanas a depus recurs nemotivat, iar la 30 octombrie 2017 a depus recurs motivat împotriva hotărârii instanței de insolabilitate, cerând admiterea recursului, casarea hotărârii contestate și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii sale.

Recurenta, Galina Afanas, în motivarea recursului a indicat că nu este de acord cu hotărârea instanței de insolabilitate, o consideră neîntemeiată, deoarece instanța de insolabilitate nu a elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, normele de drept material și procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, erorile comise au adus la soluționarea greșită a pricinii și la încălcarea drepturilor și libertăților sale fundamentale, hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

La data de 31 octombrie 2017, SRL „Nourco” a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului și menținerea hotărârii instanței de insolabilitate.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea insolabilității, hotărârile și încheierile instanței de insolabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de Galina Afanas depus în termen, or din materialele dosarului rezultă că hotărârea este emisă la 29 august 2017, iar la 01 septembrie 2017 aceasta a depus recurs.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de Galina Afanas urmează a fi respins pentru următoarele motive.

În conformitate cu prevederile art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

Conform art. 1 alin. (4) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolabilitate se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Iar, conform art. 5 alin. (2) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolabilitate dispune de competență exclusivă la judecarea, în cadrul procesului de insolabilitate, a litigiilor ce țin de masa debitoare. Dacă partea interesată invocă existența unui litigiu de drept referitor la masa debitoare, instanța de insolabilitate va judeca această cauză într-un proces separat, în procedură contencioasă, conform Codului de procedură civilă.

Conform art. 253 al Legii insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, prevederile prezentei legi se aplică și asupra proceselor de insolabilitate în curs de desfășurare intentate pînă la intrarea ei în vigoare.

În conformitate cu art. 39 alin. (1) al Legii insolabilității, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, precum și cele pe care acesta le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului.

Potrivit prevederilor art. 41 al Legii insolabilității, masa debitoare servește la executarea creanțelor patrimoniale ale creditorilor.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) Cod de procedură civilă, fiecare parte trebuie să

dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform dispozițiilor art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o pricină civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sânt obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

În conformitate cu art. 130 alin. (1) CPC, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.

Materialele cauzei atestă că, la data de 31 ianuarie 2008, Galina Afanas a încheiat cu SRL „Nourco”, contractul nr. XXX privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX din mun. Chișinău.

Potrivit contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008, Galina Afanas s-a obligat să participe cu cota-parte la construcția casei de locuit nr. XXX din str. XXXXXX mun. Chișinău pentru procurarea din această casă în proprietate privată a apartamentului nr. XXX cu suprafața totală de 45,77 metri pătrați conform planului general al proiectului „Casa de locuit din str. XXXXXX”. Conform pct. 1.3 al Contractului nominalizat, costul apartamentului constituie 29 750 euro, iar conform pct. 1.4 al Contractului, costul metrului pătrat constituie 650 euro și rămâne constant pe tot termenul acțiunii Contractului. De asemenea, conform pct. 1.5 al Contractului menționat, au fost stabilite ratele de plată, după cum urmează: suma de 8925 euro în termen de trei zile de la data semnării contractului, II rată - suma de 8925 euro până la 01.09.2008, III rată - suma de 8925 euro până la 01.04.2009, IV rată — suma de 2975 euro în momentul semnării actului de primire-predare (f.d. 4-6, vol.I).

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 26 octombrie 2010 a fost intentat procesul de insolvență în privința SRL „Nourco” cu sediul în mun. Chișinău, str. Gohberg, 2 ap.4, iar în funcția de administrator al insolvenței fiind desemnat administratorul autorizat Dumitru Chicu (f.d.22-23, vol.I).

Prin hotărârea Curții de Apel Economice din 08 aprilie 2011, a fost validată creanța înaintată de Afanas Galina față de SRL „Nourco” de încasare a sumei achitate în temeiul contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008, privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX din mun. Chișinău, în sumă de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750,00 Euro ca creanță chirografară de rangul V (f.d.25, vol.I), iar prin hotărârea Curții de Apel Economice din 14 iulie 2011 a fost respinsă cererea creditorului Afanas Galina cu privire la validarea sumei de 10 462,00 euro cu titlul de dobândă de întârziere, ca fiind nefondată (f.d.26-31, vol.I) și menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 octombrie 2011 (f.d. 146-147, vol.I).

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2012, s-a admis cererea administratorului insolvenței SRL „Nourco” privind explicarea sensului și extinderii aplicării hotărârii Curții de Apel Economice expusă în Tabelul creanțelor creditorilor SRL „Nourco” din 08 aprilie 2011, privind validarea creanței creditorului Afanas Galina în sumă de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750 Euro. S-a explicat că odată cu validarea sumei de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750 Euro, rezultată din neexecutarea Contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008 „Privind investirea mijloacelor proprii în

construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX, creditorul Afanas Galina și-a exercitat dreptul său prevăzut de art. 98 alin. (3) al Legii insolvenței și art. 738 alin.(1) al Codului civil, privind rezoluțiunea contractului; -înregistrarea sumei de 451 235 20 lei echivalentul a 29 750 Euro în Tabelul creanțelor creditorilor SRL „Nourco” din 08.04.2011, prezintă o hotărâre judecătorească definitivă propriu- zisă privind încasarea acestei sume de la SRL „Nourco”, cu titlu de prestația executată, care urmează a fi restituită creditorului ca efect al rezoluțiunii Contractului nr. XXX din 31.01.2008 „privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX, mun. Chișinău. Odată cu validarea sumei de 451 235, 20 lei, echivalentul a 29 750 euro, contractul nr. XXX din 31.01.2008 „Privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX este rezolvit, SRL „Nourco” este eliberat de executarea obligațiilor contractuale, unica obligațiune existentă fiind achitarea către Galina Afanas a creanței validate potrivit prevederilor Legii insolvenței și a hotărârilor organelor creditorilor ale SRL „Nourco”.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 11 iunie 2014, a fost respinsă ca inadmisibilă cererea de revizuire declarată de către Afanas Galina împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2013 prin care a fost respins recursul declarat de Afanas Galina și menținută încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2012 (f.d. 47-49, vol.III).

În acest context, ținând cont de prevederile art. 123 alin. (2) Cod de procedură civilă, instanța de insolvență corect a menționat că, în condițiile în care hotărârea Curții de Apel Chișinău din 08 aprilie 2011 și încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2012, nominalizate mai sus, au puterea de lucru judecat, faptele stabilite prin aceste acte juridice fiind degrevate de probațiune, și instanța de judecată nu se poate expune pe margine faptelor deja stabilite, acestea fiind obligatorii pentru instanța care judecă pricina și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte pricini civile la care participă aceleași persoane.

La fel, corect a reținut instanța de insolvență că la momentul adresării de către Afanas Galina în instanța de judecată cu prezenta cerere de chemare în judecată la data de 28 decembrie 2011, legea aplicabilă litigiului, era Legea insolvenței nr. 632 din 14.11.2001 (fiind abrogată din 13.03.13).

În această ordine de idei, este necesar de evidențiat că în conformitate cu art.98 al Legii insolvenței sus-menționate, după intentarea procesului de insolvență, administratorul analizează situația raporturilor preexistente ale debitorului. În cazul în care administratorul refuză să execute contractul, cealaltă parte în calitate de creditor chirografar poate înainta o creanță care reiese din neexecutare.

În baza art. 103 din aceeași Lege, înțelegerea prin care se exclude sau se limitează aplicarea art.98 sunt nule.

Conform art. 65 al Legii insolvenței sus-menționate, din momentul aditerii cererii introductive de intentare a procesului de insolvență, interesele tuturor creditorilor sunt reprezentate de adunarea creditorilor și de comitetul creditorilor, creditorii nu mai pot solicita debitorului executarea creanțelor în mod individual. Pe perioada procesului de insolvență este interzisă executarea silită din masa debitoare pentru creditorii chirografari în modul individual.

Potrivit art.art. 131-138 al Legii insolvenței, dacă creditorul are o creanță față de debitor la data intentării procesului de insolvență, își înaintează în scris creanța,

indiferent de tipul ei, instanței de judecată care judecă procesul de insolvență a debitorului. Cererea de înaintare a creanțelor are același regim juridic ca și cererea de chemare în judecată.

Prin urmare, instanța de insolvență a stabilit cu certitudine că, la momentul adresării de către Galina Afanas în instanța de judecată cu prezenta cerere de chemare în judecată - 28 decembrie 2011, contractul nr. XXX din 31 ianuarie 2008 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX, încheiat între Afanas Galina și SRL „Nourco”, în baza căruia prima solicită recunoașterea dreptului de proprietate, era rezolvit, fiind dispusă încasarea de la SRL „Nourco” în beneficiul Galinei Afanas a sumei de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750,00 Euro, în temeiul hotărârii Curții de Apel Economice din 08 aprilie 2011, or, prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2012, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 13 noiembrie 2013, s-a explicat că odată cu validarea sumei de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750,00 euro, contractul nr. XXX din 31.01.2008 „privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX este rezolvit, SRL „Nourco” este eliberat de executarea obligațiilor contractuale, unica obligațiune existentă fiind achitarea către Galina Afanas a creanței validate potrivit prevederilor Legii insolvenței și a hotărârilor organelor creditorilor ale SRL „Nourco”.

La caz, instanța de insolvență a reținut corect că, Galina Afanas înaintînd cererea privind validarea creanțelor față de SRL „Nourco” (f.d. 24, vol.I) și-a exercitat dreptul său prevăzut de art. 98 alin. (3) al Legii insolvenței, astfel reclamanta nu mai poate pretinde și la transmiterea în proprietate a apartamentului, or depunînd cererea de validare a creanțelor față de debitorul insolvent, ultima a acceptat rezoluțiunea contractului de investiții, iar odată cu validarea creanței sale ce rezultă din Contractul de investiție în construcție, încetează acțiunea Contractului menționat, iar debitorul este eliberat de obligațiile stabilite în Contract, ultimul avînd doar obligația să achite creanțele validate.

În astfel de condiții, prima instanță just a conchis că cerința Galinei Afanas privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra apartamentului nr. XXX din casa XXX din str. XXXXXX, mun. Chișinău, cu nr. cadastral XXXXXX fiind una neîntemeiată, întrucît odată cu validarea creanței Galinei Afanas față de debitorul insolvent SRL „Nourco” în baza hotărârii Curții de Apel Economice din 08 aprilie 2011, a survenit rezoluțiunea Contractului prin prisma art.738 alin. (1) din Codul civil, iar raporturile juridice ale acestora ce rezultă din contractul nr. XXX din 31 ianuarie 2008, privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei locuit au încetat, debitorul insolvent SRL „Nourco” fiind eliberat de executarea obligațiilor stabilite de acest contract, unica obligațiune existentă față de Galina Afanas, conform pct.5.4 al contractului în cazul rezilierii fiind restituirea mijloacelor bănești achitate de ultima, validate în ordinea stabilită de Legea insolvenței și hotărârile adunării creditorilor ale SRL „Nourco”.

De asemenea, corect instanța de insolvență a apreciat drept declarativă și lipsită de suport probatoriu, afirmația reclamantei-recurente, că în cadrul procesului de insolvență s-a validat suma de 451235,20 lei cu preluarea contractului nr.XXX din 31.01.2008 printr-o hotărâre irevocabilă a Curții de Apel Economice, or, materialele cauzei probează că, prin hotărârea Curții de Apel Economice din 08 aprilie 2011, a fost validată creanța înaintată de Galina Afanas față de SRL „Nourco” privind încasarea

sumeii achitate în temeiul contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008, privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX din mun. Chișinău, în mărime de 29 750 euro, fapt explicat și prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2012, prin care s-a admis cererea administratorului insolvenței SRL „Nourco” privind explicarea sensului și extinderii aplicării hotărârii Curții de Apel Economice din 08 aprilie 2011, expusă în Tabelul creanțelor creditorilor SRL „Nourco” din 08 aprilie 2011, privind validarea creanței creditorului Afanas Galina în sumă de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750 Euro.

Subsecvent, cerința reclamantei privind încuviințarea Întreprinderii de Stat „Cadastru” să introducă în Registrul Bunurilor Imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului nr. XXX din casa XXX de pe str. XXXXXX din mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXXX, urmează a fi respinsă, dat fiind faptul că această cerință rezultă din cerința privind recunoașterea dreptului de proprietate asupra bunului din litigiu.

La fel, temeinic și legal a respins instanța de insolvență și cerința Galinei Afanas privind obligarea SRL „Nourco” de a preda apartamentul dânzei cu executarea imediată pentru a stopa prejudiciile cauzate ei, este apreciată ca fiind nefondată, în situația în care contractul nr. XXX din 31.01.2008 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX, încheiat între Galina Afanas și SRL „Nourco” a fost rezolvit, ca urmare a validării creanței chirografare înaintate de creditorul Afanas Galina față de debitorul insolubil SRL „Nourco” în sumă de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750 Euro, ultimul fiind eliberat de executarea obligațiilor contractuale, unica obligațiune existentă fiind achitarea către Galina Afanas a creanței validate în mărime de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750 Euro, prin urmare, recurenta având calitatea de creditor chirografar de rangul V, nu poate pretinde la transmiterea în natură a apartamentului litigios.

Or, potrivit art. 59 al Legii insolvenței nr. 632 din 14.11.2001, persoana care în baza unui drept real sau personal, poate demonstra că bunul nu poate fi inclus în masa debitoare nu este creditor chirografar.

Totodată, ținând cont că cerința Galinei Afanas cu privire la recunoașterea și/sau transmiterea dreptul de proprietate care impune ca efect separarea bunurilor din masa debitoare a debitorului aflat în proces de insolvență, instanța de recurs reține că, Galina Afanas invocând că are drept real asupra apartamentului, nu a parcurs la procedura de separare a bunului din masa debitoare la data intentării procesului de insolvență conform art. 59 al Legii insolvenței, urmând să demonstreze că bunul nu poate fi inclus în masa debitoare însă aceasta a înaintat cerere de validare a creanțelor spre validare în calitate de creditor chirografar (f.d.122, vol.I).

La caz, Colegiul mai reține că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 26 octombrie 2010 de intentare a procesului de insolvență față de SRL „Nourco”, instanța a propus persoanelor care dețin drept de separare să-l realizeze neîntârziat (f.d.120-121, vol.I).

În astfel de circumstanțe, după validarea creanțelor sale Galina Afanas, având calitate de creditor chirografar, nu are dreptul de a cere transmiterea apartamentului în proprietate/ separarea din masa debitoare.

În acest sens, instanța de insolvență corect a menționat că potrivit practicii examinării cererilor de separare a bunurilor din masa debitoare, dreptul real este invocat

în temeiul unui contract de investiții în construcția de locuințe.

Conform art. 50 din Legea insolvenței, persoanele ce dețin creanțe în temeiul unui contract de investiții în construcția de locuințe sunt atribuiți la categoria creditorilor garanțați. Persoanele fizice care au fost validate în calitate de creditori garanțați în temeiul contractului de investiții în construcția de locuințe, nu vor putea concomitent, sau ulterior să solicite în cadrul procesului de insolvență separarea din masa debitoare a bunului care este obiectul contractului de investiții în construcția de locuințe. Separarea din masa debitoare a unui bun care constituie obiectul contractului de investiție în locuințe, poate fi solicitată de beneficiarul- persoană fizică, doar în cazul în care la momentul intentării procesului de insolvență, investitorul - persoana fizică și/a executat pe deplin obligațiile de plată pentru bunul imobil, iar executorul lucrărilor/debitorul a finalizat lucrările de construcție și a semnat actul de recepție finală a construcției, iar predarea locuinței beneficiarului, sau înregistrarea în registrul bunurilor imobile nu a avut loc din motivul sechestrelor aplicate asupra bunului sau din alte motive.

La fel, este de menționat și faptul că, la momentul intentării procesului de insolvență, investitorul și-a executat pe deplin sau parțial obligațiile de plată pentru bunul imobil, iar executorul lucrărilor/debitorul nu a finalizat lucrările de construcție, nu a dat în exploatare bunul imobil, instanța de judecată va refuza cererea de separare a bunurilor date din masa debitoare, chiar dacă anterior debitorul a semnat cu investitorii acte de primire/predare a bunului. Persoanele ce dețin creanțe în baza astfel de contracte, în atare situații vor înainta cereri de validare a creanțelor grevate cu garanții, iar instanța de insolvență îi va recunoaște ca creditori garanțați, care dețin un drept de preferință asupra bunului imobil integral neindividualizat la gradul de finalizare la care se află.

La caz, se reține că pe parcursul procesului de insolvență a debitorului insolvent SRL „Nourco”, recurente Galina Afanas i s-a propus realizarea dreptului său la satisfacerea prioritara a creanței, acordat prin lege, prin trecerea din creditori chirografari în creditori garanțați, însă ultima a refuzat modificarea statutului său de creditor, rămânând creditor chirografar.

De asemenea, instanța de recurs consideră irelevante cazul invocarea hotărârilor Curții de Apel Chișinău adoptate în cadrul procesului de insolvență a SRL „Nourco” privind confirmarea dreptului de proprietate a creditorilor Șova Dorina, Șova Ecaterina, asupra apartamentelor din masa debitoare, dat fiind faptul că transmiterea apartamentelor a fost efectuată în temeiul contractelor de executare a creanțelor încheiate între creditori și administratorul insolvenței în ordinea și condițiile stabilite de Adunarea creditorilor, și nu în temeiul contractelor de investiție în construcție. Cît și încheierea Curții de Apel Economice din 08 aprilie 2011, prin care a fost dispusă separarea bunurilor din masa debitoare cu transmiterea în proprietatea SRL „Ioxa Impex” a apartamentelor 18 și 79 din blocul locativ de pe bd. Cuza Vodă 1/2, secția I, întrucât imobilul menționat era finalizat și dat în exploatare la momentul intentării procesului de insolvență și înaintarea cererii de separare bunului din masa debitoare, iar SRL „Ioxa Impex” neavând creanțe validate în cadrul procesului de insolvență.

Mai mult, instanța de insolvență în acest sens just a reținut argumentele SRL „Nourco” în vederea respingerii pretenției înaintate de Galina Afanas precum că din momentul intentării procesului de insolvență ultima nu are temei legal să solicite SRL „Nourco” executarea creanțelor în mod individual, având dreptul să pretindă la executarea în mod egal cu ceilalți creditori proporțional creanței validate, din masa

debitoare existentă la momentul intentării procesului de insolvență în conformitate cu ordinea stabilită de Legea insolvenței, din contul bunurilor SRL „Nourco” în stare existentă la momentul intentării procesului de insolvență.

În consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că legal instanța de insolvență a respins cerința Galinei Afanas privind obligarea pârâtului de a preda apartamentul acesteia cu executarea imediată pentru a stopa prejudiciile cauzate reclamantei, ca fiind nefondată.

Totodată, este cert stabilit faptul că pe marginea pretențiilor invocate de Galina Afanas privind încasarea din contul SRL „Nourco” în beneficiul său a sumei în mărime de 126496,63 lei ce constituie diferența dintre suma investită de aceasta și suma real cheltuită de pârât în construcția imobilului nominalizat, precum și privind încasarea din contul SRL „Nourco” în beneficiul său a supraplății din diferența de metraj în sumă de 2063,22 euro la cursul oficial al BNM la ziua achitării, există deja o hotărâre judecătorească irevocabilă între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri.

Astfel, din materialele cauzei, instanța de insolvență just a constatat că prin hotărârea Curții de Apel Economice din 08 aprilie 2011, a fost validată suma creanței în mărime de 451 235, 63 lei, echivalentul a 29 750 euro, înaintată de Afanas Galina față de SRL „Nourco” în temeiul contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX, ap. XXX din mun. Chișinău, or, suma în mărime de 126 496,63 lei ce constituie diferența dintre suma investită de reclamantă și suma real cheltuită de pârât în construcția imobilului nominalizat prezintă o parte a creanței în mărime de 451 235, 63 lei, echivalentul a 29 750,00 euro, achitată de recurenta Galina Afanas prin ordinul de plată nr. 1 din 30 octombrie 2008 (f.d. 143, vol.I), precum și suma supraplății din diferența de metraj în mărime de 2063,00 Euro pretinse de ultima spre încasare în temeiul contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008, privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX, ap. XXX din mun. Chișinău, nefiind probate de reclamanta- recurentă cu probe pertinente și concludente, au constituit de fapt obiectul examinării cererii de validarea creanței înaintate de Afanas Galina față de SRL „Nourco”, fiind inclusă în suma creanței în mărime de 451 235, 63 lei, echivalentul a 29 750 euro.

Or, în conformitate cu art. 265 lit. b) din Cod de procedură civilă, instanța judecătorească dispune încetarea procesului în cazul în care într-un litigiu între aceleași părți, cu privire la același obiect și pe aceleași temeuri s-a emis o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă sau o încheiere de încetare a procesului în legătură cu renunțarea reclamantului la acțiune sau cu confirmarea tranzacției dintre părți.

Prin urmare, având în vedere că, în privința acestor două pretenții a fost emisă o hotărâre judecătorească rămasă irevocabilă, prima instanță justificat a încetat procesul la cererea Galinei Afanas împotriva SRL „Nourco” (în proces de insolvență), intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” în partea pretențiilor, privind încasarea diferenței dintre suma investită de Galina Afanas și suma real cheltuită de SRL „Nourco” în construcția imobilului nominalizat; încasarea din contul SRL „Nourco” (în proces de insolvență) în contul Galinei Afanas a supraplății din diferența de metraj în sumă de 2063,22 euro la cursul oficial al BNM la ziua achitării.

La fel, instanța de recurs consideră că justă aprecierea critică a primei instanțe cu referire la cerința reclamantei privind încasarea din contul SRL „Nourco” a dobânzii de

întârziere în suma de 5230,32 euro, calculată de Galina Afanas la suma de 126 496, 63 lei achitată de ultima prin ordinul de plată nr. 1 din 30 octombrie 2008, or, instanța de judecată corect a reținut că potrivit art. 619 alin.(1) din Codul civil, doar obligațiilor pecuniare li se aplică dobânzi pe perioada întârzierii.

Iar, conform prevederilor art. 572 alin. (1) și art. 583 alin. (1) Codul civil, temeiul executării rezidă în existența unei obligații, iar obligația pecuniară se exprimă în monedă națională.

Avînd în vedere faptul că, potrivit contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008, încheiat între Afanas Galina și SRL „Nourco”, prima s-a obligat să participe cu cota-parte la construcția casei de locuit nr. XXX din str. XXXXXX mun. Chișinău pentru procurarea din această casă în proprietate privată a apartamentului nr. XXX cu suprafața totală de 45,77 metri pătrați conform planului general al proiectului „Casa de locuit din str. XXXXXX” achitând costul apartamentului conform pct.1.3 și ratelor stabilite la pct. 1.5 al contractului, iar obligația SRL „Nourco” fiind de a da în exploatare obiectivul în semestrul II al anului 2009, adică de a construi și de a transmite în proprietatea investitorului apartamentul menționat în contract, astfel instanța de insolvență a conchis că obligația SRL „Nourco” față de Afanas Galina, pentru care a fost achitată suma potrivit ordinului de plată nr. 1 din 30.10.2008 nu este o obligație pecuniară, nefiind aplicabilă la aceasta și dobânda de întârziere.

Ținând cont de cele sus- indicate, la caz, obligație purtătoare de dobândă, este doar obligația ce rezidă din hotărârea Curții de Apel Economice din 08 aprilie 2011, prin care a fost validată creanța înaintată de Afanas Galina față de SRL „Nourco” de încasare a sumei achitate în temeiul contractului nr. XXX din 31 ianuarie 2008. Însă, reieșind din faptul, că art.75 alin. (3) al Legii insolvenței stipulează că, din momentul intentării procesului de insolvență calcularea penalităților, dobânzilor și altor plăți aferente datoriilor creditoare ale debitorului se suspendă, iar art. 116 alin.(3) al Legii insolvenței, prevede că, nici o dobândă, majorare sau penalitate de orice fel, ori cheltuială nu se adaugă creanțelor ulterior datei deschiderii procesului de insolvență, prin urmare, calcularea dobânzilor și încasarea despăgubirilor din neexecutare de la SRL „Nourco” după data intentării procesului de insolvență prin hotărârea din 26 octombrie 2010 este inadmisibilă.

La fel, corect instanța de fond a apreciat drept neîntemeiată și pretenția Galinei Afanas privind încasarea de la SRL „Nourco” în beneficiul acesteia despăgubirii din neexecutare, calculată pentru perioadă iulie 2009-martie 2014 în sumă de 229723,85 lei, dat fiind că, argumentele invocate în acțiune de către reclamantă în susținerea acestei pretenții sunt nejustificate și lipsite de suport probatoriu.

Sub acest aspect, este de menționat faptul că reieșind din prevederile contractului de investiții nr. XXX din 31 ianuarie 2008 privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX, încheiat între Galina Afanas și SRL „Nourco” a fost rezolvit, ca urmare a validării creanței chirografare înaintate de creditorul Afanas Galina față de debitorul insolvent SRL „Nourco” în sumă de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750 Euro, fapt stabilit incontestabil prin hotărârea Curții de Apel Economice din 08 noiembrie 2011, debitorul insolvent fiind eliberat de executarea obligațiilor contractuale.

Prin urmare, în condițiile în care, odată cu validarea creanțelor Galinei Afanas debitorul insolvent SRL „Nourco” a fost eliberat de obligația de a transmite în proprietate

Galinei Afanas apartamentul comandat în baza contractului de investiție, recurenta nu mai poate invoca executarea necorespunzătoare de către SRL „Nourco” a obligațiilor contractuale asumate.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ tine să menționeze și faptul că, odată cu rezolvirea contractului, părțile sunt eliberate de executarea obligațiilor viitoare și urmează să restituie tot ce au primit în baza contractului rezolvit, și din aceste motive, se deduce cert că, SRL „Nourco” începând cu data de 08 noiembrie 2011, a fost eliberat de obligația de a transmite în proprietate bunul imobil litigios în natură.

La caz, se mai constată că, prin acțiunea depusă, Galina Afanas a solicitat încasarea despăgubirilor cauzate ca rezultat al netransmiterii apartamentului litigios în proprietate, cerință ce este apreciată de instanța de recurs ca neîntemeiată, în condițiile în care debitorul a fost eliberat de executarea acestei obligații încă la 08 noiembrie 2011.

Această concluzie a instanței de insolvență se întemeiază inclusiv și pe încheierea Curții de Apel Chișinău din 26 noiembrie 2012, prin care s-a stabilit în mod incontestabil că unica obligațiune existentă a SRL „Nourco” este achitarea către Galina Afanas a creanței validate în mărime de 451 235,20 lei, echivalentul a 29 750 Euro.

Prin urmare corect instanța de fond a concluzionat că, Galina Afanas, fiind creditor chirografar de rangul V, nu poate pretinde la transmiterea în natură a apartamentului litigios și la repararea prejudiciilor cauzate ca rezultat al neexecutării acestei obligații.

Referitor la cerința reclamantei-recurente ce vizează încasarea din contul SRL „Nourco” a despăgubirii din tergiversare abuzivă și că pe perioada procesului intimatul folosindu-se abuziv de drepturile sale procedurale și înaintând repetat și cu rea credință mai multe cereri vădit neîntemeiate, cu scopul amânării cauzei și tergiversării procesului care durează trei ani din vina pârâtului, nu pot fi reținute ca întemeiate reieșind din faptul că intimatul s-a folosit de drepul său procedural, privind contestarea încheierilor Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 06 iunie 2012 și din 15 iulie 2013, prin care a fost aplicat sechestrul pe apartamentul litigios, acesta realizându-și dreptul prevăzut de lege, iar în lipsa unor probe ce ar confirma reaua-credința a intimatului, afirmațiile recurenteii sunt doar declarative.

În conformitate cu art. 61 alin.(2) CPC, în caz de înaintare cu rea-credință a unor cereri vădit neîntemeiate de contestare a unui înscris sau a semnăturii de pe înscris, de formulare a unei cereri de amânare a procesului sau de strămutare a pricinii, de obținere de către reclamantul căruia i s-a respins acțiunea a unor măsuri de asigurare prin care pârâtul a fost păgubit, dacă prin aceste acțiuni s-a cauzat amânarea (suspendarea) judecării pricinii sau tergiversarea executării actului judiciar, partea vinovată poate fi obligată de instanță, la cererea părții interesate, la plata unei despăgubiri.

Reieșind din norma de drept procedural citată, instanța de recurs conchide că prima instanță corect a stabilit că Galina Afanas la înaintarea pretenției de încasare a unei despăgubiri din tergiversare abuzivă, nu și-a executat obligația pozitivă instituită în sarcina acesteia de art. 118 alin. (1) CPC, de a proba toate circumstanțele pe care le-a invocat drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

Cît privește argumentele recurenteii invocate în susținerea cerinței privind încasarea din contul SRL „Nourco” în beneficiul ei a prejudiciului moral, la fel just au fost respinse ca fiind neîntemeiate, întrucât motivul de drept invocat de către reclamantă, și anume prevederile art. 1398-1423 din Codul civil, nu sunt aplicabile la cazul din speță, deoarece

reglementează obligațiile care nasc din cauzare de daune, adică răspundere delictuală, or, în speță nu se întrunesc temeiurile prevăzute în vederea survenirii răspunderii delictuale a pârâtului, astfel încât pretențiile înaintate de Galina Afanas sunt neprobate și, în consecință, corect au fost respinse.

Din considerentele menționate și având în vedere motivele de drept și de fapt invocate în acțiune și probele anexate la aceasta, soluția instanței de insolabilitate de încetare a procesului în partea pretențiilor privind încasarea diferenței dintre suma investită de reclamanta și suma real cheltuită de pârât, în construcția imobilului nominalizat; încasarea din contul SRL „Nourco” (în proces de insolabilitate) în contul lui Afanas Galina a supraplății din diferența de metraj în sumă de 2063,22 euro la cursul oficial al BNM la ziua achitării, și de respingere a cererii de chemare în judecată a Galinei Afanas împotriva SRL „Nourco” (în proces de insolabilitate), intervenient accesoriu ÎS „Cadastru” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului XXX din casa XXX de pe str. XXXXXX din mun. Chișinău în starea în care este, nr. cadastral XXXXXX, încuviințarea OCT Chișinău de a introduce modificările în Registrul bunurilor imobile datele privind dreptul de proprietate a Galinei Afanas asupra apartamentului XXX din casa XXX de pe str. XXXXXX din mun. Chișinău, nr. cadastral XXXXXX, încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 5230,32 euro, încasarea despăgubirii din neexecutare în sumă de 229723,85 lei și încasarea prejudiciului moral cauzat ca fiind neîntemeiată.

Reieșind din cele relatate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că prima instanță temeinic și legal a considerat întemeiată acțiunea reconvențională depusă de SRL „Nourco”, Dumitru Chicu împotriva Galinei Afanas privind revendicarea bunului imobil din posesiunea nelegitimă și just a fost admisă. În susținerea poziției date se rețin următoarele.

Conform art.315 Codul civil, proprietarul are drept de posesiune, de folosință și de dispoziție asupra bunului.

Conform art. 316 alin. (1) și (2) din Codul civil, proprietatea este, în condițiile legii inviolabilă. Dreptul de proprietate este garantat. Nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, afară numai pentru cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire. Exproprierea se efectuează în condițiile legii.

Aceleași prevederi legale sunt stipulate și în art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Conform art. 374 alin. (1) din Cod civil, proprietarul este în drept să-și revendice bunurile aflate în posesiunea nelegitimă a altuia.

Conform art.art. 39, 41 din Legea insolabilității nr. 149 din 29.06.2012, masa debitoare cuprinde toate bunurile debitorului la data intentării procesului de insolabilitate, precum și cele pe care el le dobândește și le recuperează pe parcursul procesului. Bunul deținut de debitor în comun cu terții este raportat cu titlu provizoriu la masa debitoare, indiferent de acordurile încheiate între ei. Masa debitoare servește la executarea creanțelor patrimoniale ale creditorilor.

Ținând cont de prevederile precitate, instanța de fond a stabilit cu certitudine că apartamentul nr. XXX din casa de locuit XXX de pe str. XXXXXX, mun. Chișinău constituie masa debitoare a SRL „Nourco” (în proces de insolabilitate), iar în conformitate cu cerințele Legii insolabilității urmează a fi luate neîntârziat în primire și

administrare de către administratorul insolvenței în vederea asigurării integrității masei debitoare în ordinea stabilită.

De asemenea, s-a constatat că bunul imobil litigios este ocupat ilegal de către recurenta Afanas Galina și alte persoane fizice necunoscute, fiind imposibilă realizarea de către SRL „Nourco” (în proces de insolvență) a dreptului de proprietate asupra bunului imobil menționat ce face parte din masa debitoare.

În acest context, instanța de judecată remarcă că contractul nr. XXX din 31 ianuarie 2008, privind investirea mijloacelor proprii în construcția casei de locuit nr. XXX de pe str. XXXXXX, ap. XXX din mun. Chișinău, încheiat între Afanas Galina și SRL „Nourco”, nu constituie temei legal pentru ocuparea acestuia, din momentul în care a fost rezolvit odată cu validarea creanțelor înaintate de Afanas Galina în cadrul procedurii de insolvență a SRL „Nourco”, fapt constatat prin hotărârea Curții de Apel Economice din 08 aprilie 2011, privind validarea creanței creditorului Afanas Galina în mărime de 451 235, 63 lei, echivalentul a 29 750 euro, rezultate din neexecutarea contractului de investiție nr. 39 din 31 ianuarie 2008.

Din esența normelor de drept enunțate, Colegiul conchide că nici o terță persoană nu are un temei legal de a ocupa forțat bunul litigios ce face parte din masa debitoare a SRL „Nourco” (în proces de insolvență), or, odată cu intentarea procedurii de insolvență Legea insolvenței impune predarea administratorului insolvenței a bunurilor aparținând masei debitoare care se găsesc la debitor sau la terți, cu evacuarea forțată a persoanelor care le dețin în posesie sub orice formă.

Având în vedere cele expuse, justificat instanța de insolvență a ajuns la concluzia de a admite cererea reconvențională, și de a evacua din apartamentul nr. XXX din casa de locuit de pe str. XXXXXX mun. Chișinău, proprietatea SRL „Nourco”, persoana fizică Afanas Galina și a tuturor altor persoane fizice care ocupă acest apartament, precum și bunurile acestora.

Reieșind din faptul că acțiunea reconvențională înaintată de administratorul insolvenței SRL „Nourco”, Dumitru Chicu împotriva Galinei Afanas, privind revendicarea bunului imobil din posesiunea nelegitimă a fost admisă, în temeiul art.98 CPC legal a fost încasat de la Galina Afanas în beneficiul statului, taxa de stat în sumă de 150 lei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, argumentele invocate în recurs sunt neîntemeiate, iar hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 august 2017 a fost emisă cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Galina Afanas și de a menține hotărârea instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către Galina Afanas.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 29 august 2017, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Galinei Afanas împotriva Societății cu răspundere limitată „Nourco” (în proces de insolvență), intervenient accesoriu Întreprinderea de

Stat „Cadastru” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate, încuviințarea introducerii modificărilor, încasarea diferenței de preț al apartamentului, dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului material și moral, și cererea reconvențională a administratorului insolvenței Societății cu răspundere limitată „Nourco”, Dumitru Chicu împotriva Galinei Afanas cu privire la revendicarea bunului imobil din posesiune nelegitimă străină.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul:

Valeriu Doagă

Judecătorii:

Tamara Chișca-Doneva

Maria Ghervas

Ion Druță

Iurie Bejenaru